

Izhaja dvakrat na teden v štirih izdanih, in sicer: vsakotek in potek, zjutranje izdaje opoldne, večerno izdaje pa ob 5. uri popoldne, in stane z „Gospodarskim Listom“ in s kako drugo uredniško izredno prilogo vred po pošti prejema ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto gld. 6.—
pol leta 3.—
četrt leta 1-50
Posamične številke stanejo 6 kr.

Naročnino sprejema upravništvo v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ trikrat mesečno in stane vse leto gld. 1-20.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Solski ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Večerno izdanje).

Uredništvo in odpravnostvo se nahaja v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v II. nadst. zdej. — Urednik sprejema stranke vsak dan od 11. do 12. ure popoldne.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravništvu.

Neplačanih pisem ne sprejema ne uredništvo ne upravništvo.

Oglasi in postance

se računajo po pet-vestak, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru.

Naročnino in oglase je „tlačiti loco Gorica“

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soče“ in „Primorca“ še „Slovensko knjižnico“, katera izhaja mesečno v snopiščih obsežnih 5 do 6 pol ter stane vsakeleto 1 gld. 80 kr. — Oglasi v „Slov. knjižnici“ se računajo po 20 kr. pet-vestica.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

Bog in narod!

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Zahvala in prošnja.

„Solski dom“, ki ima pričati poznim rodovom o udanosti in zvestobi slovenskega naroda ob državni meji do avstrijske države in Habsburške cesarske hiše ter o požrtvovalni vnanosti, s katero preskrbuje potrebni solski pouk svojim otrokom, se ponosno dviga v Križni ulici v Gorici, spominjajoč na 50-letno vladanje cesarja Franca Jožefa I., ter se blagoslovi dne 2. decembra t. l. brez posebne slavnosti.

V prostornem solskem poslopju se nahajajo zdaj štiri razredi mestne ljudske šole. pet razredov zasebne društvene ljudske šole (dva razreda te šole sta ostala v ulici Barzellini), trije razredi deske in trije razredi dekliške obrtno-nadaljevalne šole, ter strokovni šoli za umetno vezenje, pa za krojenje in šivanje.

Te šole so velikega pomena, ne samo za Slovence v mestu, ampak tudi za slovensko prebivalstvo na deželi, posebno v obrtni in obrtno-nadaljevalni šoli, ter višja razreda ljudske šole, ki pripravljata deklice za učiteljsko izobrazilo in dečke za srednje šole. V te šole se jemljejo po možnosti učenci in učenke tudi z dežele; gleda na obrtne in obrtno-nadaljevalne šole je le želiti, da bi se mnogo dečkov in deklic z dežele vpisalo v nje, kateri naj bi raznesli in zasejali obrtno znanje in spretnost na vse kraje.

Veliki pomen imenovanih sol za napredek našega naroda in veliki pomen „Solskega doma“ za te šole je priznal tudi narod z vsestransko udeležbo pri nabiranju potrebnih novcev za dostojno, pa drago stavbo. Menda ni vasi v celi gorški deželi, kjer ne bi se bil kdo spomnil „Solskega doma“ ob kateri priliki!

S posamezniki, ki so darovali vsak po svoji moči, so tekmovala slavna županstva in občinski zastopi, ki so bili prepričani, da ne morejo lepše slaviti petdesetletnice vladanja presvitlega cesarja, kot s prispevkom k stroškom za „Solski dom“. Tako je prišlo, da mnoge občine so pristopile k „Solskemu domu“.

Od leta 1892. do 1898. je bilo sprejetih 53 učenk iz „Slovene“ šole neposredno na c. kr. izobrazilnico za učiteljice v Gorici.

pile „Solskemu domu“ kot ustanovnice s prispevkom 100 gld., ali da so mu pomogle z manjšim ali večjim darom.

Doslo je do zdaj na razne načine v gotovini 21.500 gld.; a še mnogo je podpisane. Od teh dohodkov je namenjenih 3000 gld. po želji darovalcev v posebno svrhu, namreč za dekliški zavod, v katerem naj bi dobivale deklice z dežele proti plačilu stanovanje in hrano, med tem ko bi sprejemale vzgojo in pouk v „Solskem domu“, v zavodu ali v kateri drugi šoli. Ostali znesek 18.500 gold. se je porabil v nakup stavbišča in lišne oprave ter v pokritje stavbenih stroškov, kolikor je bilo mogoče. Ko dojde društvu še 1500 gld. ustanovnine, se plača še le prva polovica stavbenih stroškov, ki bodo znašali v okroglem številu 40.000 gld. Potem ostane še 20.000 gld. neplačanih stavbenih stroškov vrha tega, in ob enem naraste društvu mnogo stroškov za vzdrževanje navedenih učnih zavodov, kakor tudi za vzdrževanje treh otroških vrto in za plačevanje raznih najemščin, ki se bodo morali sproti poravnati.

Neugodna rešitev zadeve o slovenski mestni šoli pri upravnem sodišču bo imela za nas najbrže to posledico, da bomo morali vzdrževati na svoje stroške celo tiste štiri razrede ljudske šole, ki se vzdržujejo do zdaj na račun mestne občine. Potrebe bodo torej še vedno velike; boja in žrtev za pouk in omiko slovenskih otrok ne bo kmalu konec. A gotovo je, da pride enkrat ta konec, ter da pride s popolno in splošno zmago našo!

Dosedanji sijajni uspehi na polju ljudske šolstva in pri „Solskem domu“ silijo nas, da izrekamo tem potom svojo najtoplejšo zahvalo vsem, ki na kateri koli način donajajo in se trudijo za pouk in omiko naših otrok in ki podpirajo, kakor koli, naš, to je: našega naroda „Solski dom“. Velike potrebe, ki nas še čakajo, nas silijo po drugi strani, prositi vse one, ki so kaj podpisali za „Solski dom“, naj bi nam po možnosti kmalu doposlali namenjene zneske. Občine, ki niso še pristopile „Solskemu domu“ kot ustanovnice, ali ki niso še nič odločile v ta

Galilejci se začudeni pogledajo, očitno so sedaj prvokrat slišali nekaj podobnega.

Nobeden se ni oglasil.

„Nu, pa moramo vsaj biti blizu skupaj“, reče Ben-Hur, videč njihovo omahovanje.

„Dobro!“ odvrneje enoglasno.

In sli so k Jeruzalemu.

„Khan“, kakor vemo, se je nahajal v novem mestu Bezeti.

Hoteči dospeti k „Praetoriju“, — tako so Rimljani ponosno krsili Herodovo palačo — so morali iti skozi ozke in krive poprečne ulice, ki se raztegajo na sever in zapad svetlišča do stolpa Mariamne, odkoder je široka ulica držala naravnost k vratom palače.

Potoma so Galilejci skoro na vsakem koraku naleteli na ljudi, isto tako kakor oni razdražene, z novico o namerovanem cerkvenem ropu.

Ko so dospeli k vratom „Praetorija“, so našli že tam rabine in starašine, ki so jih bili prehiteli.

Za vratmi je nastal glasen in razkačen trušč.

Vhod je čuval centurij na čelu oborožene straže.

Solnce se je odbijalo v ščitih in čeladah vojakov. Stali so kakor kipi — takisto malomarni na njegove vroče zarke, kakor na trušč druhal.

namen, imajo še vedno čas, stopiti v vrsto svojih tovaršic ter postavili v proračun prihodnjega leta kak znesek v to svrhu; kajti do konca decembra smo se vedno v jubilejnem letu.

Vse rodoljube ter prijatelje otrok in narodne omike prosimo, naj bi ohranili „Solskemu domu“ še dalje gorko srce in odprto roko, dobro vedoč, da kar žrtujejo za krščansko vzgojo in pouk naše mladine, je zrno, usejano v dobro zemljo, ki bo stoteri sad rodilo. Več kot politiški boji in narodne zmage nam bodo koristile dobro urejene šole, ako jih bodo slovenski otroci pridno obiskovali in si njih dobre nauke skrbno prisvojevali, kakor do zdaj. Kdor more od svojega drugim kaj dati, stori prav dobro, ako da to „Solskemu domu“ za pouk in krščansko vzgojo slovenskih otrok.

Rodoljubom, ki so o raznih prilikah nabirali za „Solski dom“, izrekamo na tem svojo presrečno zahvalo ter jih prosimo prav uljudno, naj se ne utrudijo pri tem svojem občekoristnem delu, marveč naj je nadaljujejo še skrbnejše v sladki zavesti, da pomagajo že zdaj do omike in boljšega stanja 900 slovenskim otrokom, ki se vzgajajo in učijo v društvenih zavodih, namreč 600 v ljudski šoli, 140 v obrtnih solah, 160 v otroških vrlih.

Radodarne doneske sprejema denarničar „Solskega doma“.

V Gorici, 25. novembra 1898.

Za društvo „Solski dom“:

Dr. A. Gregorčič, predsednik,
Alfred prof. Coronini-Gronberg, podpredsednik,
Franc Vodopivec, tajnik,
Janez Berbuč, denarničar,
dr. Aleksij Rojic, odbornik.

DOPISI.

Iz Cerovega nam poročajo: „Naša uvel, napraviti si slov. trobojnico, se je urednica. Z darovi so obilno prispevali gg. domači posestniki in udje, za kar jim iskrena hvala! Blagoslovljena pa bude trobojnica prihodnje leto spomladi. Nameravali smo že, blagosloviti jo dne 27. t. m., a smo odnesli slavnost radi letošnje občne žalosti. Pripomnja, Odločno moramo pa obsojati, da napada neki dopisnik iz D. C.

Skozi odprte bronaste dveri v vratih so ljudje silili v notranji prostor ter prihajali venkaj — vendar poslednjih je bilo dokaj manj.

„Kaj se godi tam?“ — so jih vprašali urno.

„Ha! nič!“ so dejali. „Pred palačo stoje rabini ter zahtevajo, naj pride Pilat k njim. On je naročil, povedati jim, da ne pride. Toda rabini nočejo odstopiti; sporočili so mu po enem iz svojih, da se ne ganejo, dokler jih ne zasliši.“

„Pojdimo tjakaj!“ zakliče Ben-Hur.

In šel je skozi vrata na čelu Galilejcev. V tem speru je opazil na to, česar brez dvoma ni videl nobeden njegovih tovaršic, namreč, da tu ni šlo samo za spopad med namestnikom in rabini, marveč da je napočil odločen trenutek, v katerem hoče jedna stranka siliti svojo voljo drugi.

Poleg notranjega zidu „Praetorija“ je stala vrsta dreves. Vsak Izraelec, prišedši tjakaj, se je skrbno ogibal njihove sence, ker — akoravno bi se vtegnilo zdeli to čudno — naredbe rabinov, oprte na Zakonu, so zabranjale vsako rastlinstvo v obzidju Jeruzalema. Celo kralj-modrijan, želeč osnovati vrta za egiptovsko svojo ljubico, je moral zanj poiskati prostor v dolini, nad vodoravkom Enrogel.

Za vratmi se je nahajal obširen prostor; na njegovem nasprotnem koncu se je

v „Brivecu“ nekatere odbornike našega društva na žaljiv in neresničen način. Istemu svetujemo, naj se vpiše v društvo in naj zanje tudi dela; izza grma streljajo le strahopetneži! Najprvo naj dotičnik pomete pred svojim pragom, potem naj pride pometat drugam. Kritikovati je lahko — delati težko“.

Iz Ajdovščine nam poročajo: V nedeljo dne 13. t. m. je imelo „Društvo za podporo rokodelcev“ svojo veselico. Udeležba popoldne v dvorani g. Bratina ni bila preobila, pač pa je bila ogromna zvečer pri predstavi bengaličnega ognja, prirejenega po pooblaščenem in priznanem pirotehniku-g. Ferd. Ma k u c-u iz Gorice.

Omenjeni mladi gospod se je pokazal v resnici umetnika la večer na tem polju. Zato pa je sledilo tudi vsaki točki živo odobravanje očaranega občinstva. Žal, da se predstava vsled drzne nesrečne roke, ni mogla izvršiti v prvotnem namenu, ki bi imela povsem drugo lice.

Iz Ročinja nam pišejo: 19. t. m. so bile pri nas občinske volitve, pri katerih so propadli, razen enega, vsi prejšnji starešine. Volitve je vodil g. komisar Prinčič, ki je bil sprva jako redkobeseden, ko so bile končane, pristopil je k njemu novopečeni starešina Fr. Kregu, kateri je že pred 30 leti, ko so bili še blaženi nemški časi, županoval v Ročinju, in je začel lomiti z njim nemško. Vnel se je živahen razgovor, kateri dosegel vrhunce živahnosti, ko se je pridružil še naš g. nadučitelj, ki je s tem sijajno dokazal, da zna tudi on nemško, kar niso hoteli poprej vsi verovati. Struceči so poslušali volitve, in marsikateri novi starešina se je v skrbih popraskal za ušesi, misleč, da je prišla zdaj taka postava, vsled katere bodo morali občinski očetje znati nemško. — Kaj naj pristavim k temu? Omenim se, da je bil zraven tudi g. Perc, učitelj iz Avča, ki pa se ni hotel g. komisarju s tem prikupiti, da bi klepetal nemško. Čast mu! Ako misli nekatera „gospoda“, da dobimo mi kmetje „rešpekt“ pred njo, če se ponša pred nami s kakim drugim jezikom, molji se močno. Resnici na ljubo je treba priznati, da ni g. Prinčič začel govoriti nemško, ampak ročinjski starešina. Toliko bolj sramotno, a tudi žalostno za nas.

Volivec 3. razreda.

Iz Kanala nam pišejo: Tudi v Kanalu je potreba za cesto kaj podpore: imamo tri zelo velike klance in vsi trije so zelo nevarni, eden je iz Gorenjevasi silno nevaren, strman, drugi pri hiši g. Baudaža, tretji pri

dvigal tako imenovani „Praetorij“, v čegar vshodnem krilu je stanoval Pilat.

Razburjena tolpa se je razkropila po tem prostranstvu.

Oči vseh so bile obrnene k slopovju palače, pred katerim so stali v dveh vrstah legionisti.

Gnječa je bila tako velika, da je morala naša tolpa obstati na strani; samo spredaj so videli visoke zavoje rabinov.

Nestrpljivost dostojnikov svetišča se je razširila med navzočimi.

„Poncij Pilat!“ so klicali, „pridi ven; ako si še namestnik, pridi ven!“

„Izrael se tukaj prizira!“ je kričal neki človek z razpaljenim licem. „V tej deželi naših kraljev veljamo manj, nego psi Rimljanov.“

„Mora priti k nam!“

„Niti ne misli. Saj je tako odgovoril že trikrat.“

„A kaj storé rabini?“

„To, kar so storili v Cezareji. Stali bodo tu, če treba tri dni in tri noči, dokler jih ne zasliši.“

„Kaj ne, on se ne drzne, dotakniti se „Korbana?“ vpraša jeden izmed Galilejcev.

„I čemu pa ne? Ali mar Rimljan ni onečastil svetišča svetih? Ali je mar njemu kaj sveto?“

(Dalje pride).

— 92 —

BEN-HUR.

Roman iz časov Kristovih.

ANGLEŠKI SPISAL LUDVIK WALLACE

Poslov. Podravski.

(Drugi zvezek).

(Dalje).

ŠESTA KNJIGA.

Oni, ki je došel poslednji, kateremu so skazovali ostali veliko spoštovanje, premeri Ben-Hura s pogledom ter reče:

„Vidiš se mi močan, pojdi z nami.“

Tudi Ben-Hur sleče vrhno zuknjo.

„Torej mislite, da vtegne priti do pretepa?“ reče ter zategne pas.

„Brezdvomno.“

„S kom?“

„S stražo.“

„Ali so to legionisti?“

„Ali bi zaupal Rimljan stražo komu drugemu?“

„Ali s čem se boste bili?“

„Pesnica, nimamo orožja. Pozabili smo na to“, odvrneje klaverni.

„Ha! težavno je to!“ tolaži jih Juda.

A tudi brez tega si bomo znali pomagati. Toda, kako mislite, ali bi ne kazalo izbrati poveljnika? Legionisti ga imajo, za to pa tudi gredo v boj kakor jeden mož.“

hiši g. Gabrijele. Vsi trije klanci bi se lahko poravnali z ednim stroškom in Kanal bi dobil lepše in prijaznejše lice. Kadar se cesta zasuje, mora uboga živina veliko več lrpeti in vleči. Večkrat se skoro kaka nesreča pripeti. Pred nekaj časom se je c. kr. pošta skoraj zvrnila pod cesto, drugičkrat drug voznik je vril v stoječi kamen ob cesti, če ne bi šel on in voz s konji vred, vsi pod cesto. Prejšnje čase so se veliko bolj brigali za ceste; zdaj pa bomo videli, kako pojdejo zopet le reči. Pride že dan, ko se bodo oči vseh odprle, se bo že kaka nesreča zgodila še kedaj!

Ni srčnosti dovolj in jih ni takih, ki bi podpirali kaj potrebnega. Mogoče bo že kak čas kedaj, da pride tudi ta cesta v predlog.

Domace in razne novice.

Premeščanja. — Ravnatelj pošte in brzojava v Trstu, dvorni svetnik Karol Pokorny, je premeščen na jednako mesto v Gradec. Razmere med njim in primorskimi Slovani so znane, zato: srečno pot, gospod dvorni svetnik!

— Deželnosodni svetnik v Rovinju dr. Ant. Perišić je premeščen za načelnika okrajnemu sodišču v Voloskem. Sodni tajnik Edv. Straussgittl je iz Trsta prestavljen v Rovinj.

Imenovanje. — Sodni tajnik v Rovinju dr. Greg. Devescovi je imenovan dež. sod. svetnikom istotam, okr. sodnik v Voloskem, Konst. Budinič, pa sodnim tajnikom pri deželni sodišču v Trstu.

Zupnikom v Breginju je imenovan dosedanj tamošnji administrator, preč. g. Ivan Vidmar. Instalacija se izvrši v kratkem.

Med poslanci, ki dobé 2. dec. t. l. odlikovanja, je tudi slov. poslanec Povše.

Na interpelacijo našega poslanca, preč. g. dr. A. Gregorčiča, radi znane razprave o utoku „Soče“, je v državnem zboru v seji dne 22. t. m. odgovoril pravosodni minister Ruber tako, da obravnava je bila otvorenja res v italijanskem jeziku, da pa se je potem obravnavalo slovenski. Predsednik obravnave ni dal ukora zastopniku „Soče“ radi tega, ker je zahteval slovensko obravnavo, ampak ker je predsedniku segal v besedo. Pravosodni minister je izrekel končno, da je odrejeno vse, kar je potreba, da v prihodnje bodo tudi otvarjali v slovenskem jeziku take in jednake obravnave.

O tej obravnavi smo govorili svoj čas že obširneje.

Besedila ministrovega odgovora, kar se tiče obravnave, sicer nimamo, ali z odredbo pravosodnega ministra je storjena krivica več kot popravljena, ker v bodoče se imajo tudi otvarjati take in jednake obravnave v slovenskem jeziku, kar se dosedaj ni vedno godilo!

S tem smo dosegli popolno ravnopravnost na zunaj in pričakujemo, da se bodo gospoda na okrožni sodnji tudi ravnali odslej po tej ministri odredbi!

Zasluzena lekcijska grofu Goëssu. — Tržaški namestnik je šel v Rovinj. Hotel je poseliti tudi predsednika trgovinske zbornice. Ali ker ni naznanil svojega dohoda, ga predsednik ni čakal v zborničnih prostorih. Šel je torej na zasebno stanovanje. Ali tamkaj je grof Goëss nakrat zgubil vso svojo prijaznost in se je na kratko poslovil po 75 sekundah (— tako natančno so preračunili!) — ne da bi podal roko predsedniku trgov. zbornice. — Kaj je bilo? V predstobi je zapazil namestnik slike — Vittoria Emanuela in Mazzinija; slike avstr. cesarja gotovo ni bilo poleg. Rovinjska „Idea italiana“ in za njo drugi lahonski listi se pa zdaj namestniku še norčujejo. — Mi čestitavamo: Takó je malone po vseh lahonskih hišah. Grof Goëss je zdaj sam priča, kakó je pri nas na Primorskem v tem oziru! — Radovedni smo: ali bo poročal o tem na merodajnem mestu? Njegova dolžnost bi bila! — Ali ni časa! Treba pritiskati Slovence, ker so prebadata glasni v nekem nepojmljivo neumestnem patriotizmu!

Zavijanja in podtikanja. — Dopisniki „iz učiteljskih krogov“ so silovito rahločutni za vsako besedo, ki je naperjena proti posamičnikom. Najmanjše kritike ne morejo hladnokrvno prenesti. — Kakó delajo pa oni?! Oni udrihajo na levo in desno, zavijajo resnico, da je že skandal, ter mečejo s podlimi insinuvacijami okoli sebe...; ako dobé le rahel odgovor, pa je ogenj v strehi! — Nekaj zavrnitev!

V „Narodu“ od 19. nov. piše nekdo: „V štev. od 31. je dražila (namreč „Soča“) proti nam davkoplačevalce v štev. 8. nov. pa nadškofa.“

Odgovarjamo: V članku 31. okt. je „Soča“ konstatovala, da so učitelji s svojo brezslatno polemiko že vzbudili pozornost in nejevoljo davkoplačevalcev; opozarjala jih je, naj raje manj pišejo v časopisih in več delajo po drugi poti. — V članku 8. nov. je po pojasnila stališče nadškofovo in slov. poslancev, kakoršno je, in ne kakoršnega bi si želeli. — Člankar je dobro vedel, kaj piše, govoril je o nadškofu takó, kakor je res; — dopisniki iz učit. krogov pa si delajo nade in iluzije, ki nimajo nikake realne podlage. Ali naj govorimo še bolj očitno?!

Dalje je pisal isti dopisnik:

„Raje, nego hujskati, se je imela obrniti „Soča“ do poslancev, da bi pridobili knezonskoškofa za deželni šolski zalog, ki je prva točka v njihovem programu. Ali „Soča“ misli, da se bo vlada ponujala in da bo nadškof za nje deloval? Delovati, delovati in ne roke križem!“

Odgovarjamo: Ali čujete, gospodje poslanci, — vi nemarni zaspanci, ki držite roke križem in čakate, da nadškof priteče za Vami in Vam bo ponujal svojo pomoč?! Ali čujete, kaj Vam pravi ta ljubeznivi dopisnik?! In Vi lenuhi, ali takó vsrste svoje dolžnosti, da bi Vas morala šele „Soča“ opozoriti, da treba pridobiti nadškofa itd.? — Gorostasna predrznost, ki nima para drugod po svetu! „Soča“, revica, je mislila, da slovenski deželni poslanci so pač vedeli, kaj imajo pričakovati od nadškofa, no ta modri dopisnik meni, da se niso zganili in so čakali šele bunko od „Soče“. Tako klepetanje in javnem listu je naravnost škandalozna drznost! Ne ve nič, govori in napada pa vendar, in to o takih možeh, kakoršni so vsi slov. poslanci!

Isti dopisnik pritrjuje „Narodu“, češ: „Kar je zmogel kranjski davkoplačevalec za svoje učiteljstvo, toliko bi lahko storil tudi goriski, ne da bi prišel na boben.“

Odgovarjamo: Saj uprav to hočemo, da bo nosil šolsko breme naš davkoplačevalec v enaki meri kakor na Kranjskem, kjer niti od daleč ne čutijo tega bremena v primeri z nami! Saj mi hočemo, da bi vzdrževala šolstvo dežela, ki dobi dohodke iz raznih virov, ne pa le z dokladami na izravne davke, kakor je doslej v naših okrajih! Čemu take neumestne primere, ki so edino le „Schlagerji“ za nevedne in nepoučene čitatelje?!

Isti pisatelj tudi pripoveduje, da je v šoli „vsak dan po 9—10 ur, kjer pretrpim dnušnih muk itd.“ — Take reči pojditte n...praviti, ne nam! Čemu tolika prepiravanja!

Dopisnik v „Narodu“ od 22. t. m. je dejal:

„Edinost“ in „Soča“ bi rade videle Ljubljano v klerikalnem taborju. Želeli bi klerikalno Ljubljano, in ne bi potem kričali več: proč, ampak nasprotno. Vsakokrat, ko je bila narodno-napredna stranka in Ljubljani v laseh in prepiru s svojo klerikalno kolegijo, skoro vsakokrat sta priskočili „Ed.“ in „Soča“ na pomoč poslednji ter pomagali podreti stebre prve itd.“

Odgovarjamo: Čitatelji naj sodijo sami, s kakošnimi lopovščinami prihajajo ti gospodje na dan, sami pa ne preneso najmanjše rezke besede v zavrnitev! Dolženja tega dopisnika-učitelja proti „Ed.“ in „S.“ so podlosti prve vrste. — Dopisnik govori o „narodno-napredni“ stranki, kalere ni; narodna stranka in pa klika okoli „Naroda“ pa sta dva različna pojma!

Isti dopisnik, pred njim in za njim pa se drugi (ali očitno je vse iz istega vira) razglasa „javno tajnost“ (!), da so Lah pripravljene glasovati 100.000 gld. šolskim okrajem iz deželnega zalog. „Ali bi ne bilo to dovolj za izboljšanje učiteljskih razmer?“ vpraša modro na to. — Podobno govori dopisnik v „Edinosti“ od torika.

Odgovarjamo: Saj smo že rekli, da ne vedó nič, ali pa slišijo le od daleč nekaj zvoniti, kar pa slabo razumejo — pišejo pa vendar ter napadajo in zabavljajo! — Kje ste pa izvedeli, da so Lah hoteli dovoliti 100.000 gld.? Resnica je, da prav vsled abstinence, ki je Lahom v večjo škodo nego Slovincem, so se vsrila pogajanja o dežel. šol. zalogu. Slovinci so zahtevali najmanj to, da ta zalog sprejme vsaj vse dosedanje učiteljske plače, dočim so hoteli Lah dovoliti le — 70.000 gld. Ta svota bi se razmerno razdelila med pet okrajnih zalogov. S tem bi bilo okrajem le malo pomagano, učiteljstvu pa prav nič. Tako ponudbo so slov. poslanci odklonili, ker je takó zahtevala njihova čast in korist davkoplačevalcev — in učiteljstva! V zahvalo imajo zdaj brcé „iz učiteljskih krogov“. Škandalozni odnosi! Kdo naj bo sploh imel veselje kandidovati v deželni zbor v očigled tolikim lopovščinam?! — No, in učiteljski dopisniki bodo še kričali, ako pače na njih naslov kaka trpka beseda. (Pride še).

Dosledni v nedoslednosti so dopisniki iz učiteljskih krogov v raznih listih, da zares čitatelji ne morejo izvedeti: „kaj hočejo prav za prav?“ — Tako je bilo tudi pred čimimi štirimi leti v deželni zboru, katerer — so bile predložene iz štirih okrajev gorških štiri različne prošnje!

Dopisnik „iz učit. krogov“ v „Soči“ 8. nov. j. prav lepó pisal o dež. šol. zalogu in učiteljskih plačah ter končal: „Mi učitelji nocoje jesti kruha, ki je namočen v krvi našega kmeta.“ — Ali oglasil se je dopisnik „iz učit. krogov gorških“ v „Narodu“ 19. t. m., ki ga je radi teh izjav prav neumljeno ocvrkal. Geslo temu drugemu učitelju je: Mi zahtevamo večje plače, za kmeta pa nam ni mari; tudi če bo plačeval še povisek — ne pojde na boben.

V raznih listih — in še posebe v „Narodu“ — se je naglašalo večkrat, da je treba brezpogojno zvišati učiteljem plače, tudi če ne bo deželnega šolskega zalog. O tem smo govorili zadnjič. — Ali čujte, zopet se je oglasil dopisnik v „Edinosti“ od torika, ki je zapisal tele besede: „Učiteljstvo na Goriskem

ni nikdar zahtevalo, da bi se mu pomagalo iz okr. šol. zalogov, ker vé, da njih sestava ni pravična.“

In tako pisarjijo dan na dan, zdaj takó, jutri uprav obratno, — pri tem pa mahajo na levo in desno. Gospoda: doslednosti, doslednosti! Saj niti ne veste, kaj hočete! Veste sicer, da hočete večje plače, ali tega ne veste, po kakošni poli jih hočete doseči. Doslednost v tem pogledu Vam je v prvi vrsti potrebna.

Klasičen predlog, kakó dobiti sredstev za povišanje učiteljskih plač, nam je podal neki učitelj v „Narodu“ od torika. On navetuje:

„Vsakdo na Goriskem, ki ima več dohodkov, kakor učitelji, naj poskusi živeti s takimi dohodki kakor ti; zatorej naj izroče vse višje dohodke deželi, da ne pojde na boben. Prvi naj prične g. Gabršček, za njim vsi deželni uradniki, duhovniki, profesorji, posestniki itd. Potem bo pomagano vsem in učitelji bodo zadovoljni. To bi bilo tudi pravično; to uči tudi krščanska pravičnost.“

Zares idealen komunizem! Pa celó krščanska pravičnost ga narekuje?! Da bi bili učitelji zadovoljni, to dopisniku radi verujemo, ali tega ne moremo umeti, kar pravi, da „potem bo pomagano vsem“. — Divno! Gosp. Gabršček, Vi ste prvi na vrsti, kar prične!

Obravnava o dogodkih v Devinu. (Konec). — Na to nastopi jako važna priča:

Herkov Giovanni (Italijan), ki pripoveduje: Stal sem naslonjen na vratih Plesove hiše. Tam sem opazoval vse, kar se je godilo, skoro do konca. Ko se prikorakali izgredniki po vojaški, so zagnali krič: Zivio! Hurra! Dol Lega! Začeli so metati kamenje in razbijati Lego. G.čna Marica je bila le kakih 10 minut na vratih in sicer ob začetku; pozneje sta prišli g.čni Ivanka in učiteljka! Ali takoj je prišel tudi g. Ples ter j zapodil notri, „da se kaj ne zgodi“. Na vprašanja predsednikova odločno zanika trditve Pecikarja (da je videl kričati in ploskati Plesovi hčerki) in Trčona (da je videl kričati Plesa). — Pride Pecikar, ki prizna, da je videl Herkova na vratih; trdi pa zopet, da je videl tudi gospice kričati itd. — Herkov zanika, češ, Pecikar niti videti ni mogel, ker se je mešal med ljudstvom in silno kričal. — Preds. Kakó ste ga mogli spoznati? — Priča: Orpo, con quella voce che l'ga! — Dalje pripoveduje: Gosp. Ples je prišel le enkrat na vrata, poklical gospice notri, „che non nasce qualche cosa“ (da se kaj ne zgodi). Ni ga videl kričati, še več, on to odločno izključuje, kajti, ako kdo, bi ga bil moral slišati on. — Predsednik pokliče Plesovega obdoževalca, soobtožena Terčona Jožefa, ki ponovi svoje dolženje proti Plesu, a priča Herkov zopet odločno izključuje in njemu v obraz. — Terčon se dostavi, da Herkova ne pozna. Herkov na to ironiski: Delamo skoro skupaj, a danes me več ne poznaš. — Terčon se nekaj izgovarja, češ, da ga pozna le po licu!

Pezziher Miha (Ital.) je bil v Plesovi veži po večerji. Na vratih je videl g.čno Marico, ki ni kričala ne ploskala; poklical jo je, da bi jej plačal vino, — potem pa ni šla več na vrata. (To povsem soglašuje s vsemi drugimi pričami). Videl je Herkova sloneti na vratih, kjer je ostal ves čas izgredov. Plesa on ni videl. Colja Miroslav je prišel med izgredi do Plesovega vrta. Notri je videl gospice (— očitno potem, ko jih je g. Ples že notri poklical. Ur. —) in govoril z njimi.

Neumann vdova Johanna. Bila je v družbi na izletu v Devinu. Med večerjo so prišli izgredniki; vsi so bili jako osupnjeni, tudi g. Ples. G. Ples je skočil v stacuno po svečo, da jim posveti v l. nadstr. Izostal je le toliko hipov, kolikor treba, da je prinesel svečo. Ples je skočil, ves v skrbeh, poklical hčerki.

Koni Angeloskante. Bil je v stacuni. Med izgredi je prihitel v stacuno g. Ples po svečo, da posveti neki gospodi v l. nadstropje. V stacuno je prišel en sam krat. Ni govoril, ker je imel veliko silo. Prišla je tudi gospa vsa prestrašena, češ, da utegnejo vdreti v stacuno; ukazala je, naj zaprem. — Na vprašanje predsednika, ali je bila gospa prestrašena, pravi: Orpo, gavemo tutli paura, e quanta! Prišla sta dva izgrednika po sveče; ko jima je dal, sta kar zbežala. Kričal je za njima, naj plačata. Ona sta pa rekla: „Imamo čas, že prideva nazaj“. In utekla sta, ne da bi plačala. (— Takó so prišli torej izgredniki do Plesovih sveč! Hlapec Boltar je pa dolžil gospodarja, da je on delil sveče, vsled česar je bil Ples tožen in tega „zločina“. Zaprisežena priča Kante je torej spravila Boltarja na laž. Sicer so razne priče že prej potrdile pod prisego, da je prišel Ples le za hip v stacuno. Čudno bi bilo, da bi se prav oni hip srečal ondi z Boltarjem, ki je sicer najhujše razsajal v Legi in celo na njeni strehi —).

Priča Kante pripoveduje tudi: Boltar je prišel v stacuno in vzel „štangulin“, s katerim zapiram vrata. Jaz sem dejal: Pusti tu štangulin, ker moram zapreti stacuno. Ker je le šel, sem tekla za njim in kričal: Tu pusti, gospodar ne pusti, me bo kregal. Boltar ga je prosil, naj ne pové gospodarju. — Boltar pripozna, da je Kante takó govoril. — Na vprašanje,

zakaj ni Kante povedal gospodarju, odgovori: Ker sem se ga bal. Boltar je hudoben človek. Ako me on ubije, kaj mi bo gospodar pomagal. — Na zavrnitev, da bi takó hudo pač ne bilo, se dečko odreže: Saj so le ubili cesarico, ki ni nikomur nič zalega naredila. (Z vsemi možnimi vprašanji so fanta begali, a vselej je dal točen odgovor, v soglasju s svojim naziranjem in misljenjem). — Priča dalje izključuje, da je prišel Boltar v stacuno, ko so izgredniki dobili sveče. (Boltar ves konfuzen); izključuje, da bi bila govorila v stacuni gospodar in Boltar, ker niti nista bila istočasno tam. — Prične novo izpraševanje kar od starih strani, kdo je prišel prvi, kdo drugi itd. v stacuno, na kar je deček malce pomislil in potem jasno odgovarjal. (Boltar se vsede ves poparjen). Deček se pové, da ima blago v stacuni „in consegna“; ako je Boltar vzel svečo, jo je ukradel njemu in jo mora plačati. (— To pričanje je vzbudilo velikansko senzacijo. Deček je govoril odločno, a ne „arrogante“, kakor so rekli lahonski listi; govoril je, kakor je čutil v svoji poštenosti mladi duši, res da z ogorčenostjo proti hlapcu, ki je po njegovem prepričanju drzno lagal o svojem gospodarju. In on je bil res tudi najboljša priča, da je Boltar lagal o dogodku v stacuni —).

* * *

Ni pa bilo še dovolj to, da je postavila Boltarja na laž ta zaprisežena priča, ampak prišel je na vrsto še:

Pahor Andrej, velepos. v Jamljah, ki je izpovedal:

Peljal sem kamenje z Nabrezine. Ustavil sem se po navadi pri Plesu. V veži je bil g. Ples pri neki dolgi mizi. Prišel je hlapec Boltar; delala sta računo o štali (seno, oves itd.) — Boltarja na to ni več videl, dasi je bil v veži 2 do 3 ure. Med izgredi je prišel Ples doli iz l. nadstr. le za trenutek v vežo, je ondi nekaj zarezal, menda na svoje ljudi, potem ga ni več bilo. (— To soglašuje povsem z izpovedbami drugih prič, da je prišel Ples le enkrat in takrat je poklical gospodične; Pahor pravi, da je „nekaj zarezal“ —).

Predsednik pokliče Boltarja, ki je postal že jako malodušen. Potrdil je, da je bil ondi Pahor ves čas. Pahor ni bil pijan. Boltar je dejal: Gospodar mi je pri tej priliki ukazal, naj grem pomagat in mi je dovolil, vzeti orodje. — Pahor na to: Ni nič res! Jaz nisem nič slišal. — Boltar: Je že mogoče, da niste slišal, ker jaz sem se h gospodarju sklonil in mi posepetal (pokaže, kako je naredil, in položil roko na stran ust) in on mi je isto tako na tih odgovoril. — Pahor na to (jezno!): To vse ni nič res! Kakó si ga mogel Ti vprašati za dovoljenje, saj se je vse to godilo najmanj četrte ure pred izgredi. — Boltar na to v velikanski zadregi: Pa smo imeli tisti večer še drugih računov. To je bilo pozneje. — Pahor (se bolj razkačen): To je laž! To pa jaz vem, da ni bilo pozneje nobenih računov več. Ti si šel in te ni bilo več nazaj. (— In res vemo iz ust prič gospe Mandelik in gospe Neumann, da je bil Ples v njih družbi pri večerji, ko so dosli izgredniki; ko so že razbijali, je tekel v stacuno po svečo in posvetil njim in duhovnikom v l. nadstr. Je torej izključeno, da bi bil Ples mogel govoriti s hlapcem, kakor on trdi —). Pahor pove dalje, da po končanih izgredih je našel hlapca v hlevu, ki je ležal na nekem vozu takó pijan, da ga ni mogel zbuditi. Moral je sam dati konjem pice in potem sam napreči.

D. p. je izražal v prozornih besedah sumničenja, češ: čudno je, zakaj čujemo danes prvič takó važne priče, kakor sta bila Kante in Pahor. — Dr. Gregorin je pojasnil, da je dobil obtožnico in je mogel prečitati spise šele malo dni poprej, zato je mogel zadnje dni svetovati, kaj treba storiti.

Po takó znamenitih pričanjih Herkova, Pahorja, Kanteta, gospe Mandelik in Neumann so bili poslušalci že uverjeni, da konce za g. Plesa ne bo neugoden. Zató je priobčila tudi „Soča“ brzojavko v tem smislu.

Ko je bilo končano zaslisanje prič, je predlagal dr. Gregorin, naj se prečita še dopis župana g. And. Konjedica, ki pojašnjuje, da hlapec Boltar, ki je iz njegove občine in je tudi pri njem služil, je trmoglav in „figa-mož“. Predsednik je že vzel dopis v roke, a ga je potem odklonil, češ, da je v spisih že uradno spridevalo. — Na to predlaga dr. Gregorin, naj se zasliši za pričo o Boltarjevem značaju g. Rudolf Konjedic, sin župana v Desklah. Tudi to se odbije. — Naposled predlaga, naj se poskrbe nove informacije o Boltarju z ozirom na verojetnost njegovih dolženj. — Odbito. — Dr. Gregorin naznani pritožbo ničnosti.

Predsednik čita razne spise. Med temi omenjamo zapisnike s č. gg. Usajem, vikarjem v Desklah (tedaj kapl. v Devinu) in obeh Poljšakov; vsi so jako ugodni g. Plesu. Naglašajo, kakó neljubi so mu bili izgredi, da je bil ves preplašen, da ni vedel, kaj početi itd.

Dopis občinskega starasinstva, zbranega v ta namen v posebni seji, opisuje g. Ples, da je bil vedno uzoren mož, ki je nepriestranski skrbel za mir in red v občini, da je bil „Legi“ celó preveč prijazen, in zatrjujejo, da je po njihovem spoznanju naravnost iz-

ključno, da bi bil zagrešil ono, česar ga dolže.

Predsednik pozove na to Boltarja in mu uprav z očetovskim glasom položi na srce: Ali ste slišal, kaj pravijo vsi občinski zastopniki v Devinu g. županu? Pomislite dobro, ali je vse res, kar ste tukaj pravil o njem? — Boltar je sicer v zadregi, ali pravi, da ostane pri svojih izpovedih. Dostavil pa je prepričevalno: Priče so govorile, priče so prisegle, saj vem, da boste verjeli njim in ne meni. — Prav na obrazu se mu je videlo, da se že kesá, — ali vendar mora vstrajati v dolženju, da mu je pa ljubo, da bo Ples oproščen. — Prihologiško verjetno! Uredn. —

Okrajno glavarstvo v Gradiscu je pisalo, da je bilo Plesovo življenje in delovanje „popolnoma korektno“. Dostavilo pa je, da je „ein ausgesprochen Parteigänger der slovenischen Nationalität“.

Pozno v noč je bil zaključen dokazni del. Drugo jutro so imeli pričeti govori.

Drugo jutro pred obravnavo je poklical g. Ples svojega zagovornika in mu povedal, da Boltar se mu je zjutraj približal in ga prosil odpuščanja, ker mu je napravil toliko krivico. Ponujal mu je roko, a Ples ga je zavrnil in je roko umaknil. Boltar je ponovno prosil in zgrabil za roko.

Predno je začel govoriti d. p., je prosil g. dr. Gregorin za besedo in povedal, kar je slišal od g. Plesa. Velikanska osuplost po vsej dvorani. — Predsednik pokliče Boltarja, ki da na razna vprašanja tak odgovor: Celo noč sem jokal. Gospodar se mi smili. Po moji neumni pameti mislim, da je res, kar sem pripovedoval; ali Lsti večer sem bil strašno pijan, ker sem zapored izpil dva po 1/2 litra. Ako bi moral izpovedati pod prisego, ne bi mogel tako pričati, kakor sem dolžil g. Plesa. — Na ponovno vprašanje predsednika zatrdi zopet, da pod prisego ne bi govoril tako, kakor je. Na to sta skočila d. p. Claricija in njegov zagovornik R. Camber ter skušala vzeti vso veljavo izjavi Boltarjevi. Toda ostala je nedotaknjena, da se Boltar kesá, da le po njegovi „neumni pameti“ sodi, da je vse res, kar je izpovedal, no s prisego ne bi mogel tega potrditi.

In s tem so padla vsa njegova obdolževanja in vsi smo bili osvedočeni, da g. Ples bo — oproščen.

To se je tudi res zgodilo. Gosp. Ples je bil oproščen vseh obdolževanj Boltarjevih, ki so bila najhujša. — Obsojen je pa bil radi vsklika „živio, dol z Lego“ (glej pričevanje Herkovo), kateri je sprejel sodni dvor dokazanim na podlagi izpovedb soobtožencev.

O govoru d. p. Claricija in odvetnika dr. Gregorina prihodnjic nekaj.

Tako je končala ta velezanimiva obravnavo, ki je ves čas razburjala Slovence in silno zanimala naše nasprotnike. Vsa irredenta je bila po koncu in je lujkala proti g. Plesu; lahonski in irredentovski listi so skandalozno pisali proti Plesu že med preiskavo in celo med obravnavo, ne da bi bili zaplenjeni! Irredenti je bilo silno na tem, da bo obsojen g. Ples, ker bi „Lega“ dobila od njega povračilo skode.

Gosp. Ples je bil torej obsojen na 8 mesecev! O razsodbi ne smemo reči niti besede, ker zakon tega ne dopušča.

Rečemo pa to: Gospod Ples je podal pritožbo ničnosti. Mi smo uverjeni, da na Dunaju je našel že marsikdo pravico — in to se zgodi tudi g. Plesu. Veselje irredente je veliko prezgodnje. — Dokaz nam pa je, kakošnih podlih sredstev se poslužuje irredenta, ko gre za to, da bi uničila kakega bolj odličnega Slovence! Toda vse njeno vriskanje nas ne plaši, mi Slovenci smo bas vsled teh dogodkov za jedno veliko skušnjo — bogatejši. In ta skušnjo nam bo še dobro služila, kajli — enkrat teče pos, enkrat pa zajec“, pravi narodna prislovica. In s tem konec.

Vipavska železnica. — Upravnemu svetu te železnice je došel dne 19. t. m. odlok železniškega ministerstva z dne 7. t. m., št. 43192/3, iz katerega posnemamo sledeče: Ministerstvo daje prednost črti čez Cesto v Ajdovščino, ki je 211 km. krajša od one na Ustje, vendar se bo pri presojevanju teh črt upoštevala tudi prvotna črta na Ustje in se zajedno reši uloga občine Žablje za izpeljavo železnice do Ustij. Ta obravnavo in določila postaj na novi varijanti se bo vršila pred političkim obhodom. Če se komisija izreče za črto čez Cesto v Ajdovščino, odpade obhod črte na Ustje; ako se pa komisija izreče za črto na Ustje, pregledali se boste črti obeh varijant, da ministerstvu, katero slednjic določi, katera črta se ima graditi, ne bo potreba odrediti novega službenega opravila. Namestništvo v Trstu je dobilo nalogo, potrebno odrediti za revizijo načrtov in političkega obhoda z razlastitvijo zemljišča in določitev potrebnih naprav proti ognju.

Porotna sodnija je pričela svoje delo v ponedeljek in je včeraj že končala. Imela je le tri obravnave, dve iz Furlanije in eno slovensko.

V ponedeljek je sedel na zatožni klopi listi Giuseppe Battistella, ki je zaklal v Ronchi italijanskega podanika Celeste Manias. Deloma povod je bila fanlovska ljubovna

tragedija; ali slišale so se tudi besede: „Ghe daremo pugni e lo faremo correr, perché italiano el vien far l'amor a Ronchi“. — „Questa sera gavemo de darghe quatro pugni al Manias, perché el se italiano e lo faremo correr“. — Tite se italian, va fora“. — Battistella je dobil 6 let ostre ječe.

V torek sta pa sedela na zatožni klopi mož in žena Kenda iz Česzoče, zatožena, da sta sama zažgala hišo in sta takó hotela ugotovljati zavarovalnico. — Toda proti njima ni bilo ni najmanjšega dokaza, same sum nje, ki so se pa razpršile v prazen nič, kakor rosa po solnčnem vshodu. Zagovornik dr. Stanic je hudo prijemal državno pravdnstvo, ki se je upalo stopiti pred porotnike s tako obtožnico. Tudi porotniki so bili silno nejevoljni že tekom obravnave, da se je dala vera neki zlobni klepetulji, ki je hotela spraviti dva nedolžna človeka v nesrečo. — Oprostili so ju soglasno. Načelnik porotnikov je baje dejal d. p.: „Zdaj zaslužite Vi 4 mesece zapora, kakor ste držal v. zaporu 4 mesece dva povsem nedolžna človeka!“ — Da bi le bila taka postava, potem bi ne bilo toliko ljudij po nedolžnem po ječah. — Obravnava (predsedoval je g. svetnik Zórrer) je bila vseskozi slovenska; tudi otvorjena v sloj. jeziku! Slo je vse gladko! S tem je dognan najboljši dokaz, kakó lahko je vsaj sodnija pravična v narodnem oziru, ako le hoče. Pričakujemo, da bo tudi v prihodnje „kolo sreče“ Slovcem toliko milo, da vrže vsaj polovico slovenskih porotnikov na dan, kakor tudi, da se bo takó postopalo, kakor v torek. Potem homo Slovenci zadovoljni, drugače ne. — „Piccolo“ kliče že laske poslanca na pomoč. Kaj je Lahonon mari, kakó se vrše obravnave proti Slovcem? Mi protestujemo proti nepoklicanim vmešovalcem!

V sredo in četrtek je bila tretja obravnavo proti Furlanu Lino A via nu iz Ajella radi požiga; bil je tudi oproščen.

Sklicevanje na „Sočo“. — Pri obravnavi o „izgredih“ v Batujah smo čuli večkrat tudi ime našega lista. Tako so se obtoženci sklicevali na „Sočo“, ker so bili nekateri obdolženi, da so govorili: Vlada drži z Italijani, grof Goess drži z Italijani! Zagovornik je omenjal ovo nagrado, ki je razpisana za najboljši sestavek: „Kako naj se hudi avstrijsko domovino ljube v primorski mladini“ in vsiknil je: „To imate za svoj patriotizem, to imate za svojo lojalnost!“ Lepe in značilne besede, katere smo bili prenesli iz lista „der Süden“.

Pa tudi strogi g. državni pravdnik je našel po svoje zavetišče pri „Soči“, pri najbolj preganjanem slovenskem listu v Primorju! Skliceval se je na „Sočo“, ki je bila objavila svoj čas na prvem mestu med domačimi novicami oklie, debelo tiskan, s katerim smo svarili naše ljudstvo pred izgredi.

Rečemo, da naše svarilo ni bilo zaman, saj „izgredniki“ v Batujah niso nikomur nikake skode prizadeli in niti pretili niso, kar vse smo slišali pri obravnavi!

Dostavljamo pa, da v prihodnje ne bomo več vlagali slinčnih svaril v list! — Skušnje izučé človeka. —

Razglas. — Razpisuje se mesto poštnega odpravnika pri novo ustanovljenem e. kr. poštne uradu v Podgori, okraj Gorica, proti pogodbi in kaveji 200 gld., letna plača 150 gld., uradni paval 40 gld. in letni paval 300 gld. za vzdržavo na dan dvakratne pešne zveze med Podgoro in e. kr. poštnim in brzojavnim uradom Gorica.

Razpisuje se dalje mesto poštnega odpravnika pri novo ustanovljenem e. kr. poštne uradu v St. Ferjanu pri Gorici, proti pogodbi in kaveji 200. gld., letna plača 150 gld., uradni paval 40 gld. Prošnje v teku treh tednov na poštno in brzojavno vodstvo v Trstu.

Poročilo ravnateljstva „Trgovsko-obrtne zadruge“ v Gorici z neomejenim jamstvom, za opravljeni mesec oktober 1898.

1. Število zadržnikov dne 1. oktobra 1898	929
Naraso tekom meseca za	20
Padlo tekom meseca	2
Število zadržnikov dne 1. novembra je znašalo	947
2. Število deležev dne 1. oktobra	1714
Prišlo deležev tekom meseca	47
Odpadlo	2
Število deležev dne 1. novembra znašalo je	1759
3. Svota vplačanih deležev do 1. oktobra	Kron 74079.70
izplačanih	7276.44
Svota vplačanih deležev dne 1. novembra	81317.14
Svota podpisanih deležev po 300 kron dne 1. novembra	527.700.—
4. Predjmov je bilo izplačanih do 1. oktobra 228547.08	
Prišlo tekom meseca	15758.78
Odplačalo	5228.46
Stanje predjmov dne 1. novembra	239077.40
5. Dopolnilni zaklad je znašal 1. oktobra	10689.55
Tekom meseca se je doplačalo	1161.83
Stanje dopolnilnega zaklada dne 1. nov.	11851.06
6. Tekom meseca prosilo je 550 prositeljev za predjme v znesku	395741.86
Dovolilo se je v znesku	285101.24
Izplačalo	261173.24
7. Hranilne vloge so znašale dne 1. oktobra	140004.18
Vložilo se je tekom meseca	5345.—
Izplačalo	13590.—
Stanje hranilnih vlog dne 1. novembra	131759.18
v 111 knjižnih povprek po 1187 kr. 02 vin.	
8. Golovine dne 1. oktobra	9173.15
Svota prejemkov tekom meseca	43358.84
izdatkov	48811.35
Saldo dne 1. novembra	3720.64

9. Denarnega prometa Blagajnice od dne 1. oktobra do dne 1. novembra 101343.34

Hranilne vloge se obrestujejo po 4 1/2%. — Predjmi se vračajo v enem ali večletenskih obrokli z obrestni vred po dogovoru. Posojila na krajši čas na menico se obrestujejo po 5-7 1/2%. — Seja ravnateljstva je vsak ponedeljek ob šesti uri zvečer.

Uradne ure so od 9. do 12. dopoldne in od 3 do 4. popoldne vsaki dan.

Razgled po svetu.

Vojni minister Krieghammer je odstopil. — Po letošnjih kontrolnih shodih so se rezervisti oglašali ne samo s „hior“, ampak tudi z „zde“ in „tukaj“. Nekaj českih visokošolcev, ki so se oglašili z „zde“, so zaprli, stotnika Wiessnerja od 75. pešpolka, ki je deloma dopuščal sklicevanje „zde“, so pa zapodili v Galicijo, v „avstrijsko Sibirijo“ k drugemu polku. Odredbe vojnega ministra so vzbudile splošno ogorčenje, kateremu se je Krieghammer tudi udal ter odstopil. Naslednik njegov bo najbrže princ Lobkovic, sedanjí korni poveljnik v Budimpešti.

Odstop vojnega ministra Krieghammerja je cesar že sprejel. Tekom prihodnjih dnij bo odstop razglašen uradnim potom.

Nemški obstrukcionisti ne odnehaljo. V državnem zboru dne 24. t. m. so stivali obstrukcionisti celo vrsto interpelacij gledé na nagodbo. Čitanje istih je trajalo eno uro. Samo, da se trati čas, ter da se zavlačujejo potrebne razprave!

Gledé na zgradbo železnice čez Karavanke so se posvečevali razni drž. poslanci na povabilo dr. Ferjančiča včeraj ter sklenili, predložiti drž. zboru v to svrhu posebno interpelacijo.

V ogerskem državnem zboru imajo tudi opozicijo, ki nič ne zaostaja za obstrukcijo v našem državnem zboru. Ta opozicija je proti nagodbi, se bojuje proti ministerskemu predsedniku, baronu Banffyju, in ima namen, zagotoviti Oggerski tudi gospodarsko samostalnost. Kakor pri nas, zmaga obstrukcija tudi na Oggerskem. Toda v Avstriji imamo tisti imeniti § 14., katerega Ogrri ne poznajo; za to mora vlada tam dobiti za vsako odredbo dovoljenje od državnega zbora in tako tudi za provizorno podaljšanje nagodbe. Kaj se zgodi, se ni mogoče reči. Dne 23. t. m. se je sešel ogerski ministerski svet na posvetovanje o Banffyjevem misvetu, naj se odgodi zasedanje drž. zbora.

Položaj se je poostil v zadnjem hipu se zaradi Hentzičevega spomenika v Budimpešti, kateri se ima prenesti v kadetski zavod. Odstopivši minister Krieghammer je proslavil Hentziča v „Armeebattu“ in v ukazu do vojnega zapovednika princa Lobkovic kot hrabrega vojaka, ki je pal v boju 1848. leta proti ogerskim revolucionarjem. Opozicija je besnela radi tega in uprizorila v državnem zboru skandale po receptu avstrijskih obstrukcionistov.

Oggerski domobranski minister Fejer v ary se je trudil pomiriti, kolikor toliko, vzbujene duhove, ali v naglici je razzalil opozicijo, katera besni tudi proti njemu, čeprav je prekalil svoje razzaljive besede. Pripetili so se pravi skandali, dijaki in ljudstvo je priredilo demonstracije in prišlo je do hudih spopadov z redarji.

Obstrukcijo nadaljujejo in tako ne vemo, ne v tej polovici, ne v onej, pri čem da smo prav za prav, vemo pa le to, da na tak način, kakor doslej, se ne more in ne sme več naprej!

Oggerski ministerski predsed. Banffy ni skoro več varen svojega življenja. Včeraj je hitela množica za vozom pred državno zbornico, ko se tje pripeljal, in napadli bi ga bili, da ni redarstvo tega pravčasno še preprečilo.

V italijanski zbornici so dne 22. t. m. govorili nekaj o „uravnavi naravnih mej Italije“. Kaj se to pravi, je jasno vsakemu.

Vprašamo le: Ali se spleča imeti tako zaveznico, kakor je Italija? Ali ni naravnost proti Avstriji, ako se na ljubo Italiji tira na jugu tako politiko, vsled katere rpi avstrijsko misleče, lojalno prebivalstvo? Videant consules! —

Nemški cesar in cesarica s spremstvom sta dospela 23. t. m. s polovanja iz svete dežele v Pulj, odkoder sta se odpeljali čez Divačo pro črti Ala-Kunfstein-Inmost-Monakovo proti Berlinu.

Foulard - Seide 65 Kr.

bis fl. 3-35 p. M. japanesische, chinesische etc. in den neuesten Dessins und Farben, sowie schwarze, weisse und farbige Henneberg-Seide von 45 Kr. bis fl. 14-65 per Meter — in den modernsten Geweben, Farben und Dessins. An Private porto- und steuerfrei ins Haus. Muster umgehend. Selden-Fabriken G. Henneberg (k. u. k. Hofl.). ZÜRICH.

Kašelj, hripavost in prsni katar ublažuje in zdravi

pravi planinski kašelj olajšajoči sok

z „Deželne lekarne pri Mariji Pomagaj“

M. Leusteka v Ljubljani.

Gená 1 steklenice 50 novč. Razpošilja se z obratno pošto najmanj 2 steklenici.

100 do 300 gld. mesečno lahko zaslužijo osebe vseh stanov in v vsih krajih s prodajo zakonito dovoljenih drž. papirjev in srečk, a da ni potrebna glavnic in ni nikaka nevarnost. — Ponudbe pod Ludwig Österreich, VIII Deutsche gasse 8 Budapest. 138, 10-10

Poslano.*)

Na razne, v poslednjem času o postopanju fotogr. pomočnika gosp. F. W. z Goriškega doše pritožbe, prisiljen sem izjaviti, da dotični gospod ne potuje več za moj zavod, torej odklanjam tudi vsako odgovornost zanj. Ob času, ko je imenovaní gospod se za moj zavod potoval, skušal sem vedno, kolikor je bilo v moji moči, vstreci opravičenim zahtevam cenj. naročnikov in vsled tega prejel tudi dokaj priznanj; seveda so doše včasih tudi pritožbe, s katerimi bi brez vsakega komentara gotovo vstregel „Brivcu“, in na take pritožbe se ni mogoče bilo ozirati.

Z velespoštovanjem

Srečko Magolič,

(fotogr. zavod „Apolon“ v Celju.)

*) Za sestavke pod tem naslovom je uradni odgovor le toliko, kolikor nalaga tiskovni zakon — Op. ur.

Wilhelmova tekočina za mazanje „Bassorin“

c. kr. privilegovana 1871.

Cene: 1 vrček 1 gld., 6 vrčkov 5 gld., 12 vrčkov 9 gld. poštnine prosto na vsako pošto po vsaj Avstro-Oggerski.

Wilhelmov e. kr. priv. „Bassorin“ je sredstvo, čegar pomoč je dokazana po znanstvenih preiskavah in praktičnih skušnjah in se proizvaja edino le v lekarni Franca Wilhelmia v Neumkirchen.

Kot mazilo koristi s tem, da je pomirljivo, ohladi in vtolaži bolečino pri boleznih na živilih, v žilah, udih in kosteh.

Zdravniki je vporabljajo v teh slučajih, posebno ako se te bolečine kažejo po velikih naporih na marširanju ali pri zastavljenih boleznih; radi tega se je poslužujejo tudi hriboolazci, gozdarji, vrtnarji, telovadci in kolesarji z najboljšim uspehom. V.

Makuc Ferdinand

pooblaščen in priznani pirotehnik v Gorici, ulica Rabatta št. 20.

Priporočam so procastitim cerkvenim predstojništvom in slavnim županstvom

za napravo umetnih ognjev,

posebno

papirnatih topičev,

o priliki slavnosti, katero se bodo vršilo

dne 2. decembra t. l.

v proslavo

50-letnega vladanja Njeg. Velic. cesarja

Franca Jožefa I.

Naprošena so slavnoista morebitna naročila doposlati pravčasno, da se ista izvrše točno v popolno zadovoljnost gg. naročnikov.

Otvoritev gostilne.

Podpisani naznanjam slav. občinstvu v mestu in na deželi, da sem odprl v Kapucinski ulici št. 2 v lastni hiši

gostilno pri „zlatem križu“

(po domače „pri Lizi“).

Tam točim dobro belo in črno vino, svoj pridelek iz Prvačine in Dornberga, izvršno Puntigamsko pivo, ter imam na razpolaganje jedi ob vsaki uri.

Lepa, čedna prenočišča. Za v okolico vožne priloznosti.

Priporočam se slavnemu občinstvu za mnogobrojen obisk ter ostajam

z odličnim spoštovanjem

Ivan Katnik,

gostilničar in posestnik

v Kapucinski ulici št. 2.

Podpisana priporočata slavnemu občinstvu v Gorici in na deželi, svojo novo urejeno

prodajalnico jestvin.

V zalogi imala tudi raznovrstne pijače, n. pr.: Francoski Cognac, pristni kranjski brinjevec, domači tropinovec, fini rum, različna vina, gorušice (Senf) ter drugo v to stroko spadajoče blago. Porežba točna in po zmerni cenah.

Z odličnim spoštovanjem

Kopač & Kutin

trgovca v Semeniški ulici št. 1

v hiši, kjer je „Trgovsko-obrtna zadruga“.

IVAN DOLJAK

kovač in mehanik

v Gorici, Gledališka ulica 17.

Vpeljava luči „Acetilen“ po najnovjših sistemih kakor tudi vodovodov, pump itd. Izvršuje točno in solidno ter jamči vsako delo, katero izvrši v najkrajšem času. Ima zalogo vseh k tej stroki spadajočih potrebščin.

(Priporočen od vodstva „Šolskega doma“ radi dela tam izvršenega).

Priporočam se najtopleje slavnemu občinstvu v mestu in na deželi.

SAUNIG & DEKLJA
 V Gorici — Nunska ulica 14-16 — V Gorici
 Prodajalnica
 in
 edina mehantična
 popravilnica
 šivalnih strojev.

Brez konkurence! V zalogi se nahaja nad 100 šivalnih strojev n. pr. za čevljarje, krojače in šivilje. Vsi stroji za šivilje se vdobé od gl. 32 naprej.
 V zalogi imata tudi **dvokolesa, puške in samokreso.**

Najbolji goveji prah
 iz Barthelovega krmilnega apna obvaruje pred lizanjem in žronjem lesa. Zabranjuje mehko kostij in medlost, vzroča slast v žronju, krepi prebavljanje, poveča množino mleka in moč za delo ter da izvrstno meso.
 Za vsa goveja živino je pri letošnjih stabilih pičah velike važnosti.
 Navodila pošiljajo se na zahtevo zastonj. Na poskušnjo 5 kg. za 1 gl.
M. Barthel & Comp. Dunaj
 X., Replergasse 20.

Združene opekarne Bilje-Bukovica
 (pošta Bilje pri Gorici)
 imajo **veliko zalogo vsakovrstnega opekarniškega materijala** po sledečih zmernih cenah:
 Navadna stavbna opeka št. 2 po 9 gl. tisoč.
 Opeka št. 3 in 4 po 8 gl. tisoč.
 Strešnike (korce) po 11 gl. tisoč.

Leta 1881. v Gorici ustanovljena tvrdka
E. Riessner, v Nunski ulici 3,
 (nasproti nunski cerkvi)

priloga preč. duhovščini in slavnemu občinstvu svojo lastno izdelovalnico umetnih cvetic za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih vencev, za mitvaške potrebe, voščeno sveče itd. vse po zmerni ceni. — Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporoča slav. občinstvu tudi svojo tiskarno žrk na perilo. (P. el.)

Jurij Mose v Gorici
 trgovec z manufakturnim (krojnim) blagom
 v Raštelu št. 7-8
 ima bogato preskrbljeno zalogo volnenih, svilnatih in bombažastih snovij za vsaki letni čas ter perila in platna iz samega lana za gospoda in kmeta. Najnovše moderno blago in perilo za vsaki stan, bodisi duhovnike, učitelje, uradnike itd.
 Največja zaloga volnenih ali žimnatih blazin za postelje ter pogrnjal, vsakovrstnih volnenih plaht itd.
Vse blago prodaja po tako nizki ceni, da se ne boji tekmovalcev. 102

Wertheimer Triplex je v rabi tudi v cesarskem dvoru.
Wertheimovi šivalni stroji.
 Priznana najodličnejši stroj za družine in obrti, ki šiva brez ropota, ter ima vsa zboljšanja novejših dob. Zahtevajte cenike in vzorce za šivanje!
30 dnevni čas za poskušnjo. 5 letno pisмено jamčenje.
 Vsaki stroj, o katerem se v času poskušnje ne pokaže, da je izvrsten, vzamem nazaj na svoje stroške brez ovir. Samo direktno obtevanje z občinstvom brez zastopnikov, zato je prodaja za polovico cenejša od cen, ki so drugače običajne za prve fabrikate.
 Poznate že Wertheimer-Triplex (Nov patent)?
Nähmaschinen Versand-Haus STRAUSS
 Wien, IV. Margarethenstrasse 12.
 Moja gospa je jako zadovoljna z Wertheimovim šivalnim strojem, kateri je dobila od Vas. Lahke tok, brez ropota, lepo delo, jednako, če se šiva močnejše ali slabše blago, vse to je vredno obhudovalja. Originalni Singerjev stroj mojega sosedu, ki je stal na obroke gl. 35, ni prav nič boljši. — Z najboljšo zahvalo in s spoštovanjem
 Ferdinand Denz, gozd. uradnik.
 Vares (Bosna) 27. sept. 1898.

Konsorcij gorških pekavskih mojstrov
 javlja p. n. gospodom pekom v deželi, da ima v zalogu **kvasu najboljšje kakovosti** po 56 kr. kg.
 Obniti se je na G. D. Conforto na Kornu št. 12 in v pekarni: Karola Drašček, na Kornu št. 3, Peter Tomasin v Rabatištu št. 12, Andrej Fat v Gledišni ulici št. 5 in Ivana Budinja v ulici Parcar št. 16.

Sprejme se takoj 14-15-letni deček poštene slov. rodbine
kot učenec v štacuno kolonijalnega blaga.
 Ponudbe naj se pošiljajo na naslov: **Ivan Defranceschi v Šturijah pri Ajdovščini.** 2-2

Gosposka ulica št. 14 (blizu lekarne Gironcoli).
 Podpisanec uljudno naznanja slavnemu občinstvu, da je otvoril v četrtek **13. oktobra t. l.**
Novo zalogo pohištva, ogledal, slik itd.
 v Gosposki ulici št. 14 (blizu lekarne Gironcoli).
 Priporoča se posebno novoporočencem za preskrbo vseh mobilij, kakor tudi vsega pohištva, po najnižjih cenah.
 Daja se tudi na obroke, bodisi mesečne ali tedenske. Zagotavlja točno postrežbo in ukusne izdelke po naj-novejših zahtevah te stroke. — Nadejaje se obitega obiska iz mesta in dežele, belježi z odličnim spoštovanjem
Anton Breščak.
 Gosposka ulica št. 14 (blizu lekarne Gironcoli).
Gosposka ulica št. 14 (blizu lekarne Gironcoli).

Konsorcij za prodajo umetnih gnojil in kemičnih izdelkov za poljedelce v Gorici.
 Jako malo več je v zalogi Tomaževe žlindre. Kdor si je hoče preskrbeti za pognojenje travnikov, bodisi v pozni jeseni ali za prvo pomladansko setev, naj pospoši naročitev. — Cena ostane vedno jednaka.
 Opozarjamo posebno gospode trtoorejce, da se sprejema naročila še cel mesec december t. l. za gnojenje trt. Najbolji vspeli tega gnojenja pokazal se je to leto v okolici Rihemberga.
 Naročila pošiljati je:
Ulica Contavale (blizu kavarne Schwarz) v hiši Musina.

ZAHVALE.

Spoštovani gospod!
 Zahvaljujem Vas, da ste mi poslali tako izvrsten lek proti kašlju in bolim v prsih. Porabili sem 1 steklenico trpotčevega soka, pa mi je skoro prešel kašelj in boli v prsih. Pošljite mi še 3 steklenice Vašega izvrstnega trpotčevega soka in poleg tega tudi 2 zavitka čaja proti kašlju.
 V Divači, 19. oktobra 1897.
 Z velespoštovanjem
 Vam zahvalni
JAKOB SUPPAN
 Trpotčev sok (Spitzwegerich-Saft), ki tako izvrstno deluje proti kašlju, bolim v prsih, težkemu dihanju ter je tudi za zastarele bolezni, se dobiva vedno svež v lekarni k Zrinjskemu, H. Brodjočin. Zagreb, Zrinjski trg št. 20.
 Vsakdo naj pazi na varstveno znamko, ker samo oni trpotčev sok je iz moje lekarne ki ima na škatljici sliko Nikole Šubića Zrinjskega, bana hrvaškega.
 Cena škatljice trpotčevega soka s točnim navodilom je 85 novčičev.
 Poleg trpotčevega soka je dobro tudi gorski čaj proti kašlju rabiti.
 Cena jednega zavitka gorskega čaja proti kašlju s točnim navodilom je 35 nč.
 Jedno in drugo se pošlje vsaki dan proti poštenu povzetju. Kdor pošlje denar naprej, naj priračuni za tovorni list in zavitek 20 novč.
Lekarna k Zrinjskemu H. BRODJOVIN
 Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

Genjeni gospod lekarinar!
 Pred kratkim časom sem naročil od Vas eno steklenico krepilnih švedskih kapljic; to so meni in mojim znancem tako dobro storile, da moram Vas na tem dobrem leku najtopleje zahvaliti. Izvolite mi za moje znance še 3 steklenice po 80 novč. s poštanim povzetjem poslati.
 Modruš, dne 26. maja 1898.
 Spoštovanjem
VID ZANIČ
 Prave krepilne švedske kapljice delujejo izvrstno proti vsem žolodčnim bolim, popravljajo prebavo, čistijo kri jačijo žolodce. Od teh kapljic se izgubi vse boli žolodca in črvi, dobi se pa dober tek.
 Treba je paziti na varstveno znamko, ter samo one krepilne švedske kapljice so iz moje lekarne, ki imajo na steklenici sliko Nikole Šubića Zrinjskega, bana hrvaškega.
 Cena jedne steklenice krepilnih švedskih kapljic s točnim navodilom stane 80 novč.
 Pošljite se vsaki dan proti poštenu povzetju.
 Kdor pošlje denar naprej, naj priračuni za tovorni list in zavitek 20 novč.
Lekarna k Zrinjskemu H. BRODJOVIN
 Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

Visoko spoštovani gospod!
 Moja žena je ležala tri mesece radi trganja in bolečin po kosteh. Ko je začela uporabljati Vaso „mazilo“ proti bolim po kosteh, je vstala že po 3 dni, in današnji dan, hvala Bogu, hodi. Zahvaljujoč Vas na tem izrednem mazilu, ostajem
 Vam pokornil
BARTOL LISIČKI
 V Sirmcu pri Stubici, 22. aprila 1898.
 Mazilo proti kostoboli (Fluid), je jako dobro delovalo proti trganju in pokanju po kosteh, revmatizmu, bolečinam v križu, proti prehlajenju, pri prepihu itd. Mazilo okrepi izmučene žile, ter krepi starejše ljudi, ki trpe na slabosti nog.
 Vsak zavitek mora imeti varstveno znamko, t. j. sliko Nikole Šubića Zrinjskega, bana hrvaškega, ker samo tako je mazilo iz moje lekarne, katero tako varstveno znamko nosi na zavitku.
 Cena jednemu zavitku tega mazila je 75 kr.
 Razpošljite se vsaki dan proti poštenu povzetju.
 Kdor pošlje denar naprej, naj za tovorni list in zavitek priračuni 20 kr.
Lekarna k Zrinjskemu H. BRODJOVIN
 Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

Vse stroje za poljedelstvo. Vnovič znižane cene!
 Trijerl (čistilni stroji za žito) v zatanjeni izvršitvi. Sušilnice za sadje in zelenjavo. Škropilnice proti peronospori, poboljšani sestav Vermorelov. 36 20-13
 Mlatilnice, mlinci za žito, stiskalnice (preše) za vino in sadje različnih sestav. (Te stiskalnice imajo skoro ono tlačilno moč kakor hidravlične vodovodne preše).
 Slamoreznice jako lahke za goniti in po zelo zmernih cenah. Stiskalnice, za seno in slamo, ter vse potrebne, vsakovrstne poljedelske stroje prodaja v najboljši izvršitvi
Ig. Heller na Dunaju
 II/2 Praterstrasse 49.
 Pred ponarjanjem se je posebno treba varovati! — Zastopniki se iščejo.

Svoji k svojim!
 Priporočam veleslavnemu občinstvu v Gorici in z dežele svojo lepo urejeno
brivnico
 na Travniku stev. 21, zraven Paternolljeve knjigarne in loterije.
 Objubuje točno in hitro postrežbo, se toplo priporočam udani
 68-41 **Anton Pucelj.**

Zaščitna znamka: SIBIR.
LINIMENT. CAPSICI COMPOS.
 iz Richterjeve lekarne v Pragi
 pripoznano kot **izvrstno bol ublažujoče mazilo**; za ceno 40 kr., 70 kr. in 1 gl. se dobi po vseh lekarnah. Naj se zahteva to **splošno priljubljeno domače zdravilno sredstvo** vedno le v orig. steklenicah z našo zaščitno znamko, s „Sidrom“ namreč, iz RICHTERJEVE lekarne in vzame kot originalni izdeček le tako steklenico, ki je previdena s to zaščitno znamko.
 Richterjeva lekarna „pri zlatem levu“ v PRAGI.

P. Drašček
 trgovec z jedilnim blagom
 v Stolni ulici št. 2, v Gorici
 priporoča se p. n. slovenskemu občinstvu v 64 Gorici in z dežele.
Prodaja kavino primeso iz tovarne ARNOLD & GUTMANN z Dunaja. Zaloga žveplank družbe sv. Cirila in Metoda.

Trpeči na plućah, v grlu, na duhu in trakealni!
 Kdor se hoče iznebiti enkrat za vselej plućnih ali trakealnih bolezni tudi zastarelih, bolezni na duhu, katere se dozdevajo neozdravljive, naj uporablja **čaj za bolne na plućah in v grlu A. Wolffsky.** Tisočere zahvalnice jamčijo pristnost tega čaja. Zavoj, kateri zadostuje dva dni stane 75 kr. Zvezki gratis. Pristnega dobiva se odino pri tvrdki **A. Wolffsky, Berlin, št. 37.**
 26 12 251 S.

Na dež. jubil. razstavi odlikovan s srebr. drž. svetljo
 Na Lvovski razstavi s prvo ceno — srebrno svetljo

Tovarna uzornih telovadnih priprav JOS. VINDYŠ - A,
 v Pragi na Smihovu
 (Praga-Smihov) Vinohradská ulice číslo 816.
 se priporoča
 k popolnemu uzornemu prirejevanju sokolskih in šolskih telovadnic po najnovjših pripoznanjih in praktičnih sestavih.
 V ta dokaz je na razpolago mnogo pripoznanj otili sprisal domačih in inozemskih.
 Zagotavlja jedno leto. Cene zelo zmerno, plačuje se pa na mesečne obroke po volji in značnosti.
Navadne priprave so vedno v zalogi.
 Genki, proračuni in načrti za poplne telovadnice pošlja na zahtevo brezplačno in poštuno prost.
 80, 52 40
Poprave izvršuje po najnižjih cenah.

Usojau si slavnemu občinstvu, naznati, da prevzajem in izvršujem točno naročila na **kavo, čaj, olje, riž, makerone, delikatese, sadje, ribe, vina itd.**
 Pošiljate v omotih po 5 K. oddajam po pošti, one od 30 K. naprej pa po 20-letnici s povzetjem.
 Take pošiljate se izplačajo vsakomur, posebno p. n. gg. krčmarjem, družinam in onim, ki rabijo za doma različne jestvine ali žele o raznih prilikah nabaviti si specialitete, katere se na deželi ne dobi, ali pa le zelo drago, n. pr. **morske ribe in rake, sveže sadje, rno olje itd.**
Glavni moj namen je razpošljati dobro blago in po nizki ceni.
 Cenike dopošljem radovoljno in brezplačno.
 Za p. n. gg. trgovce imam poseben cenik in zamorem dajati blago po tako nizkih kupih, da se ne bojim konkurence.
 Tudi sprejemam zastopstva in vsakojaka posredovanja.
 Z odličnim spoštovanjem
Ernest Pegau TRST
 (el.) v ulici S. Francesco št. 6.